

Dosar nr. 3302/2/2015

(Număr în format vechi 1965/2015)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ

DECIZIA PENALĂ Nr. 1095

Ședința publică din data de 11.09.2015

Completul constituit din

Președinte: MGD

Judecător: TAM

Grefier: CG

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție este reprezentat de procuror MD.

Pe rol se află judecarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de inculpata RARINCA MARIANA împotriva sentinței penale nr. 2873 din data de 18.12.2014 pronunțate de Tribunalul București - Secția I penală, în dosarul nr. 22674/3/2014 – rejudecare după admiterea contestației în anulare.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10.09.2015, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, instanța stabilind data pronunțării la 11.09.2015, când în aceeași compunere a hotărât următoarele:

CURTEA,

Prin sentința penală nr. 2973/18.12.2014 a Tribunalului București Secția I Penală s-a dispus condamnarea inculpatei Rarinca Mariana în baza art. 207 al. 2 și 3 C.p. cu aplicarea art.13 ind. 1 din Legea nr.78/2000 la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În baza art.91 C.p. s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării acestei pedepse pe un termen de încercare de 3 ani, calculat de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În baza art. 93 alin.1 C.p. pe durata termenului de încercare s-a stabilit în sarcina inculpatei respectarea următoarelor măsuri de supraveghere:

a/. să se prezinte la Serviciul de Probațiune la datele fixate de acesta;

b/. să primească vizitele Consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c/. să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

d/. să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

e/. să comunice informații și documente de natură să permită controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin.2 C.p., s-a impus în sarcina inculpatei condamnate obligația să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art.93 alin.3 C.p. s-a stabilit că pe parcursul termenului de încercare condamnata va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Grădiniței cu program normal „IC” din Galați sau în cadrul Grădiniței cu program normal nr. .. din Galați pe o perioadă de 60 de zile lucrătoare.

În baza art.91 alin.4 C.p. s-a atras atenția inculpatei asupra disp. art. 96 C.p.

În baza art.241 alin.1 lit.b C.p.p. a constatat încetată de drept măsura arestării preventive luată față de inculpată prin încheierea din 10.6.2014 a Tribunalului București - Secția I-a Penală.

În baza art. 242 C.p.p, s-a respins, ca rămasă fără obiect, cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive formulată de inculpata la termenul din 17.12.2014.

În baza art. 72 C.p. s-a dedus din pedeapsă reținerea și arestarea preventivă de la 10.06.2014 la zi.

În baza art.399 alin.3 lit.b C.p.p. s-a dispus punerea de îndată în libertate a inculpatei de sub puterea MAP nr...../10.06.2014 emis de Tribunalul București - Secția I-a Penală dacă inculpata nu e reținută sau arestată în altă cauză.

În baza art. 112 alin.1 lit.b C.p. s-a dispus confiscarea de la inculpata următoarele bunuri folosite în săvârșirea infracțiunii: un telefon ... , carcasă de plastic culoare neagră, ..., cartela SIM

S-a luat act că partea vătămată Stanciu Livia Doina nu s-a constituit parte civilă în cauză.

Onorariul avocat din oficiu inculpată în sumă de 200 lei se va avansa din fondurile Ministerului Justiției.

În baza art. 274 alin.1 C.p.p. a obligat inculpata la plata sumei de 12500 lei cheltuieli judiciare către stat (din care 11000 lei reprezintă cheltuielile judiciare stabilite în faza de urmărire penală).

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut următoarele:

În perioada august-septembrie 2013 – 03 iunie 2014, inculpata Rarinca Mariana a amenințat-o pe persoana vătămată Stanciu Livia-Doina cu darea în vileag către presă a unor fapte imaginare, compromițătoare pentru persoana vătămată și pentru soțul acesteia, dacă persoana vătămată nu îi remitea suma de 20.000 de euro, fapta fiind săvârșită în scopul obținerii de către inculpată în mod injust a unui folos patrimonial, constând în suma solicitată.

Deși nu au relevanță, cu privire la existența infracțiunii de șantaj (fapta existând și dacă pretinsa datorie a părții vătămate ar fi reală), nu s-a putut stabili cu certitudine, în ciuda verificărilor făcute de către instanță, mobilul săvârșirii faptei, cu alte cuvinte, dacă exista sau nu vreo datorie a părții vătămate Stanciu Livia Doina față de inculpată.

Situația de fapt se dovedește în parte și cu susținerile inculpatei, care arată că procedând cum a procedat, a urmărit să-și recupereze datoria de la partea vătămată, recunoscând astfel, implicit, că a amenințat-o pe partea vătămată.

În drept, încadrarea juridică a faptei este corectă, dar sunt necesare unele precizări:

Având în vedere că alineatul 1 al art.207 din Codul penal sancționează constrângerea, definită într-un sens larg, care cuprinde orice modalitate de a-i impune persoanei să facă sau să nu facă ceva împotriva voinței sale, iar alineatul 2 al aceluiași articol prevede o formă aparte a constrângerii, respectiv amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată ori pentru un membru de familie al acesteia, iar inculpata a recurs tocmai la această formă specială de constrângere, tribunalul apreciază că nu se impune reținerea și a alineatului 1 al art.207 C.p., în încadrarea juridică a faptelor săvârșite.

Apoi infracțiunea nu s-a consumat decât în momentul în care inculpata a reușit să-i transmită persoanei vătămate amenințările cu darea în vileag a unor fapte imaginare, compromițătoare pentru persoana vătămată și pentru soțul acesteia, și i-a solicitat o sumă de bani pentru a nu acționa astfel. Repetarea acestor amenințări la date ulterioare se integrează în chip natural în activitatea infracțională unică ce constituie elementul material al infracțiunii de șantaj.

De asemenea, în cauză există o unitate naturală de infracțiune, tentativa pedepsibilă la infracțiunea de șantaj, săvârșită în perioada august/septembrie 2013 – decembrie 2013, pentru că este o formă mai puțin gravă a aceleiași infracțiuni, este absorbită în mod natural în infracțiunea consumată de șantaj.

La filele 202 și urm. din dosar instanță, inculpata a formulat o cerere de schimbare a încadrării juridice a faptei, după cum, în ultimul cuvânt, a criticat și reținerea disp. art.13/1 din Legea nr.78/2000.

Deși criticarea reținerii disp. art.13/1 din Legea nr.78/2000 este tardivă procedural, instanța va analiza pe fond această susținere, întrucât ea este, oricum, neîntemeiată.

Competența Direcției Naționale Anticorupție este atrasă de disp. art.1 lit.a din Legea nr.78/2000, partea vătămată fiind o persoană ce face parte dintr-o autoritate publică, mai exact, din autoritatea judecătorească.

Deosebirea dintre infracțiunea de amenințare (art.206 alin.2 C.p.= și infracțiunea de șantaj este aceea că la șantaj insuflarea stării de temere urmărește, neapărat, obținerea unui folos material (patrimonial) pentru autor sau pentru altă persoană, în timp ce la amenințare, insuflarea stării de temere se produce din alte motive, nu patrimoniale.

În aceste condiții, întrucât inculpata a urmărit recuperarea sumei de 2000 de euro pretins datorată de partea vătămată, fapta inculpatei este șantaj, iar nu amenințare.

Nu are relevanță pentru existența faptei, împrejurarea că inculpata a considerat că era îndreptățită să primească banii solicitați, câtă vreme mijloacele folosite sunt injuste, ating libertatea morală a părții vătămate, fiind de aceea incriminate penal.

Nu poate fi reținută nici infracțiunea prev. de art.208 alin.2 C.p. pentru că, deși, ambele infracțiuni provoacă o stare de temere, această stare de temere este insuflată și are scopuri diferite.

Astfel, la șantaj, convorbirile telefonice au ca scop obținerea unui folos material, în timp ce în privința hărțuirii sexuale, convorbirile telefonice urmăresc șicanarea, deranjarea părții vătămate, starea de temere fiind indusă tocmai de frecvența sau conținutul acestora.

Nu pot fi reținute nici disp. art.20 alin.2 C.p. privind starea de necesitate, întrucât inculpata nu se află într-un pericol grav, care să-i impună acesteia necesitatea de a acționa în maniera în care a făcut-o.

Nu pot fi reținute nici disp. art.75 alin.1 lit.a C.p., deoarece nerestituirea unei sume de bani nu constituie un act de provocare în înțeleșul legii penale.

Cât privește invocarea disp. art.30 și 43 C.p. (eroarea și starea de recidivă), ele chiar nu au vreo legătură cu cauza de față.

Prin urmare, în drept, fapta inculpatei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art.207 alin.2 și 3 C.p. cu aplic. art.13/1 din Legea nr.78/2000, text de lege în baza căruia inculpata va fi condamnată.

Împotriva acestei hotărâri au promovat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA și inculpata, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Prin decizia nr. 733/2015 a Curții de Apel București Secția I penală apelul inculpatei a fost admis iar în temeiul art.17 alin.2 rap. la art.16 alin.1 lit.b Cod procedură penală, a fost achitată inculpata Rarinca Mariana sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj, prev. de art.207 alin.2 și 3 Cod penal cu aplic. art.13¹ din Legea nr.78/2000 actualizată.

Pentru a dispune o astfel de soluție, Curtea a apreciat că lipsește condiția esențială pentru existența amenințării cu darea în vileag către presă a unor fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana vătămată Stanciu Livia Doina, astfel cum prevăd dispozițiile art.207 alin.2 Cod procedură penală.

A arătat în continuare că mesajele din data de 03.06.2014, transmise de către inculpata Rarinca Mariana, persoanei vătămate Stanciu Livia Doina, prin care invocă recuperarea unei datorii nu se circumscriu elementului material al laturii obiective a infracțiunii de șantaj prev. de art.207 alin.2 Cod penal, subliniind că nu au fost de natură a crea o stare de temere persoanei vătămate.

Prin decizia de achitare, Curtea de Apel a arătat că nu au fost respectate dispozițiile legii europene cât și ale legii interne (f. 23 decizie), fără a preciza accepțiunea noțiunii de "lege europeană" dar și despre ce lege internă este vorba sau ce încălcări ar fi suferit.

Ca motivare a acestor încălcări la care a făcut trimitere, instanța de apel procedează la o înșiruire a actelor procesuale și procedurale efectuate de procuror, în data de 04.06.2014 (f. 23 decizie), fără a preciza ce ar fi nelegal în acestea.

În motivarea soluției de achitare, Curtea de Apel a mai arătat că procurorii ar fi invocat în mod abuziv existența faptelor imaginare și compromițătoare pentru persoana vătămată, reliefând în continuare declarații ale inculpatei din data de 17.06.2014.

Împotriva acestei decizii a promovat contestație în anulare Parchetul de pe lângă Înalta Curte de casație și Justiție DNA, contestație ce a fost admisă prin decizia nr. 1006/2015 a Curții de Apel București (f. 178 – 189 dosar 3302/2/2015).

După desființarea deciziei de achitare, în faza apelului, s-a procedat la audierea persoanei vătămate, a inculpatei și a martorilor OCG și SR.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea apreciază că ambele apeluri sunt nefondate, pentru următoarele motive:

În mod corect prima instanță a reținut că în perioada august-septembrie 2013 – 03 iunie 2014, inculpata Rarinca Mariana a amenințat-o pe persoana vătămată Stanciu Livia-Doina cu darea în

vileag către presă a unor fapte imaginare, compromițătoare pentru persoana vătămată și pentru soțul acesteia, dacă persoana vătămată nu îi remitea suma de 20.000 de euro, fapta fiind săvârșită în scopul obținerii de către inculpată în mod injust a unui folos patrimonial, constând în suma solicitată.

Raporturile dintre inculpată și persoana vătămată se grefează pe faptul că inculpata a desfășurat o activitate în cadrul cabinetului de avocatură al soțului persoanei vătămate din municipiul Galați, îngrijindu-se de aspecte administrative precum curățenia, udatul florilor, și hrănirea unui animal de casă.

Inculpata își arogă și calitatea faptică de secretară în cadrul cabinetului de avocatură, ocazie cu care ar fi interrelaționat cu diferiți clienți ai defunctului soț al persoanei vătămate, clienți a căror identitate nu a dorit să o dezvăluie și care, la date neprecizate, după decesul soțului persoanei vătămate, ar fi cerut restituirea unor sume de bani pe care din motive iarăși nedezvăluite de inculpată, le-ar fi plătit aceasta din urmă din resurse proprii sau din banii remiși de concubinul său, martorul OC.

Oricum inculpata pe parcursul procesului penal învederează mai multe variante ale acestor presupuse plăți făcute unor clienți necunoscuți, arătând chiar că defunctul soț al persoanei vătămate în timpul vieții i-ar fi cerut să facă aceste plăți, iar inculpata le-ar fi făcut fără ezitare, deși în mod evident nu avea resursele necesare atâta vreme cât aceasta însăși arată că și-ar fi amanetat bijuterii și s-ar fi împrumutat de la concubinul său, elemente ce lipsesc de credibilitate versiunea învederată de inculpată.

Nu exista nici un motiv rezonabil pentru ca inculpata să procedeze la o diminuare severă a patrimoniului personal pentru a face așa – zise restituiri de onorarii în dosare cu care nu avea nici o legătură.

În fapt, Curtea apreciază că situația faptică din prezentul dosar este mult mai simplă, având în vedere conținutul convorbirilor dintre inculpată, persoana vătămată și colaboratorul cu identitate protejată, raportat și la declarațiile martorului SR.

Astfel, inculpata a speculat starea de vulnerabilitate a persoanei vătămate, care în calitatea sa de președinte ÎCCJ se afla în toamna anului 2013 în procedura de reînnoire a mandatului.

Era de notorietate faptul că împotriva persoanei vătămate exista o campanie susținută exercitată de unele trusturi de presă, prin care se urmărea denigrarea și diminuarea șanselor de reușită la un nou mandat a persoanei vătămate, în condițiile în care instanța pe care o conducea, ÎCCJ, pronunțase soluții de mare fermitate în special în cazuri de mare corupție în care fuseseră implicate persoane cu funcții politice înalte sau potență financiară extrem de ridicată.

De aceea, inculpata a contactat pe martorul SR, în luna septembrie 2013, spunându-i că este asaltată de posturi de televiziune, și că ar trebui ca persoana vătămată să îi remită suma de 20.000 euro, sumă ce ar fi fost plătită de inculpată unor persoane necunoscute, foști clienți ai avocatului Stanciu.

Pentru a fi mai credibilă, inculpata i-a spus martorului că a semnat deja cu o televiziune, căreia îi va da informații despre activitatea avocatului Stanciu, soțul persoanei vătămate. I-a spus martorului că la poarta sa se află realizatorul TV G. în persoană, și încă o persoană de la Realitatea TV, iar televiziunile sunt interesate de orice amănunte picante (f. 20 verso vol. 1 dup).

Martorul s-a deplasat la locuința persoanei vătămate și nu a observat existența carelor de televiziune sau a numelui G.. Martorul a întrebat vecinii dacă au văzut prin preajma casei inculpatei vreun car de televiziune, răspunsul fiind negativ (declarație martor fila 302 vol. 1 dosar contestație în anulare).

Inițial martorul nu a dat curs solicitărilor inculpatei de a lua legătura cu persoana vătămată pentru remiterea sumei de 20.000 euro, dar aceasta a început să îl contacteze prin mesaje tip sms, trimise de pe numărul de telefon 07....aparținând inculpatei, în luna decembrie 2013.

Mesajele aveau următorul conținut: "*Nu pot sa mai aștept. Nu o sa vă placă dar mam hotărît sa nu mai țin cont decît de mine și de ai mei. Cineva vă avea musafiri neplăcute la usa. "* (f. 124 vol. 1 dup, transcriere mot a mot după conținutul sms). În următorul mesaj, a arătat că: "*Am semnat cu o tel și voi spune tot ce știu cu date concrete și cu martori dna ma ignorat total dar eu am plătit o parte din datorii, și vreau banii.*" Într-un alt mesaj, arată că: "*Voi pune și pe internet*", iar într-un mesaj din 13.12.2013 a scris martorului: "*Sunt în drum spre București. Nu mai am milă de nimeni. O sa iasă așa de urît încît poate sa și dea demisia. Am vrut doar banii mei.*"

În urma acestor insistențe, martorul a luat legătura cu persoana vătămată pentru a clarifica situația. Persoana vătămată a contactat inculpata, exprimându-și surprinderea totală față de aceste presupuse datorii, învederându-i că îi este neclar cum de inculpata evocă aceste datorii abia la sfârșitul anului 2013, la doi ani de la decesul soțului său.

Conform depoziției persoanei vătămate, inculpata a arătat că în cazul în care nu va primi această sumă, va divulga presei informații compromițătoare despre familia sa, moment în care persoana vătămată a arătat că nu stă la discuții cu șantajistii și i-a închis inculpatei telefonul.

Toate aceste discuții au avut loc pe fondul faptului că, în martie 2012, persoana vătămată, care prin natura funcției sale, de președinte al instanței supreme, stătea practic numai în București și avea un program extrem de încărcat, a remis suma de 1.500 de lei inculpatei, act

recunoscut și de aceasta din urmă, pentru a plăti utilitățile și impozitele aferente proprietăților persoanei vătămate din municipiul Galați.

Inculpata nu a efectuat aceste plăți, (întreținere, curent, etc), ci și-a însușit suma de bani, învederând organelor de urmărire penală că a reținut banii în contul unor datorii mai vechi.

Persoana vătămată a avut credința că situația administrativă a imobilelor din Galați este una în regulă, dar a avut surpriza de a fi contactată în prima parte a anului 2013 chiar la serviciu de reprezentantul Asociației de Proprietari, care i-a comunicat că figurează cu datorii la întreținere și la Administrația Financiară.

Persoana vătămată a rămas stupefiată, și s-a deplasat de îndată la Galați, unde a constatat că nu fuseseră efectuate nici una dintre plățile pentru care inculpata primise suma de 1.500 de lei.

Persoana vătămată a procedat la schimbarea cheii de yale de la cabinetul de avocatură al soțului său decedat, unde inculpata avea acces.

Curtea de Apel nu poate stabili la acest moment dacă după decesul soțului persoanei vătămate inculpata, profitând de accesul la cabinet, a practicat ilegal avocatura, arogându-și calitatea de avocat, dar la domiciliul său cu ocazia percheziției s-au descoperit mai multe chitanțe emise după data decesului soțului persoanei vătămate, completate cu datele Cabinetului de avocatură Andrei Stanciu sau ale Întreprinderii Individuale Rarinca Mariana, menționând ca obiect al prestațiilor întocmite dosar, notificare, consultație dosar.

Aceste înscrisuri găsite cu ocazia percheziției la domiciliul inculpatei și despre care inculpata a pretins că i-ar fi fost date de către persoana vătămată pentru a fi arse (apărare illogică deoarece persoana vătămată nu putea să remită din arhiva soțului său documente eliberate de acest cabinet după decesul titularului cabinetului) au trezit suspiciuni procurorilor, care au trecut în continuare la identificarea și audierea mai multor reprezentanți ai unor Asociații de proprietari. Astfel, au fost audiate persoanele ML, administrator al Asociației de proprietar .. Galați, PM, RP, PC (f. 263 și urm. vol. 2 dup).

Astfel, martora NL a depus la dosarul cauzei un contract de asistență juridică încheiat de soțul persoanei vătămate, în calitate de avocat, și Asociație, în data de 21.07.2010, prin care cabinetul se obliga să procedeze la asistarea, reprezentarea, acordarea de consultații juridice, redactarea de cereri, etc, în favoarea Asociației. Deși acest contract apare ca fiind complet legal, elementul de interes este dat de faptul că martora NL a putut prezenta organului de urmărire penală mai multe chitanțe emise de Cabinetul de avocatură, purtând ștampila acestui cabinet, pentru "acțiuni în instanță", "dosare instanță", "consultanță" sau "întocmire și depunere instanță" din anul 2012, o parte

din aceste chitanțe purtând o semnatura indescifrabila si ștampila cabinetului de avocatură Stanciu.

Despre aceste chitanțe, semnate și ștampilate după decesul avocatului, martora arată că au fost emise de către inculpata Rarinca Mariana (f. 272 vol. 2 dup), elemente ce se coroborează cu declarațiile celorlalți martori, care au arătat că Asociațiile au plătit diferite sume de bani inculpatei care pretindea că este jurist la un cabinet de avocatură și că ar fi deținătoare al unui cabinet propriu de consultanță juridică, fiind specializată în litigii între Asociații de Proprietari și restanțieri, iar inculpata a propus martorei NL, administrator la Asociația nr. ... Galați un contract de asistență juridică cu ea în numele cabinetului Stanciu Andrei.

Prezenta Curtea de Apel nu intenționează să procedeze la extinderea acțiunii penale cu privire la infracțiunea de exercitare fără drept a unei profesii, pentru acest lucru dispunându-se deja disjungerea și cercetarea penală a inculpatei într-un dosar separat, dar constată că după ce persoana vătămată a schimbat yala cabinetului de avocatură a soțului său, iar inculpata nu a mai avut acces la logistica cabinetului (unde inculpata mergea de aproximativ 3 ori pe săptămână după cum arată martorul CG – fila 300 vol. 1 dosar contestație în anulare), inculpata s-a radicalizat și a procedat la solicitarea întâlnirii cu martorul SR, la care instanța a făcut trimitere anterior.

Deși ulterior inculpata și persoana vătămată au mai păstrat legătura, nu s-a mai reiterat de către inculpată necesitatea remiterii așa zisei datorii de către persoana vătămată. Situația s-a schimbat însă în luna iunie 2014, când inculpata Rarinca Mariana a reînceput să facă presiuni asupra persoanei vătămate pentru remiterea unei sume de bani, trimițându-i acesteia mai multe mesaje prin care solicita plata unei datorii arătând că, în caz contrar, va trimite toate datele pe care le are presei.

De menționat că, odată cu verificarea telefonului persoanei vătămate, s-a constatat că anterior acestor mesaje primite în data de 3.06.2014 de la inculpată, persoana vătămată a mai primit două mesaje de la numărul de telefon ..., cu următorul conținut: "*Vă voi contacta să confirmați sau să infirmați anumite aspecte legate de o angajare fără forme legale aunei dm din Galați miau cf șase martori*", "*V am trim săpt trecută un mes pentru joi credeți ca puteți stabili o oră pentru discuții*".

Odată cu introducerea în cauză a colaboratorului sub acoperire, acesta a trimis chiar pe acest număr de telefon, la ora 18,53, mesajul "*Cine sunteți? Despre ce e vorba?*" (f. 197 vol. 1 dup). După o oră, la 19,28, inculpata Rarinca răspunde "*Sunt intr o sed sun miine sa vorbim rom tv*".

De remarcat este faptul că de pe același număr de telefon, respectiv ..., în data de 8.06.2014 a fost contactat postul de televiziune

Antena 3, moment în care a intervenit mesajul robotului telefonic "Ați sunat la Antena Grup și Antena 3. Pentru a lăsa un mesaj apăsați tasta 1. Pentru operatoare apăsați tasta 0".

Inculpata nu a recunoscut că ar fi dat persoanei vătămate cele două mesaje legate de angajarea fără forme legale a unei persoane din Galați.

Cu ocazia percheziției care s-a făcut la domiciliul inculpatei, a fost descoperit un telefon ... care utiliza numărul de telefon

Întrebată cu privire la acest telefon, inculpata a arătat, așa cum rezultă din declarația acesteia din data de 17.06.2014, că nu a dat astfel de mesaje persoanei vătămate și telefonul a stat numai în geanta sa (f. 109 vol. 1 dup).

Inculpata de asemenea a recunoscut în mod constant pe parcursul procesului penal că a dat acel telefon operatorului de la Antena 3, dar nu a putut oferi nici o explicație de ce a sunat, arătând "*nu mai știu de ce am sunat, poate a fost un impuls, poate voiam să văd dacă la Antena 3 se răspunde la telefon*" (f. 290 verso vol. 1 dosar contestație în anulare).

Curtea remarcă de asemenea și similitudinile din punct de vedere gramatical dintre mesajele trimise de pe cele două telefoane ale inculpatei, aceasta făcând severe erori de gramatică, nefolosind cratima și scriind cu "î" în loc de "â".

Este mai presus de orice îndoială rezonabilă că inculpata a trimis și mesajele de pe telefonul cu numărul ..., acesta fiind tot timpul în posesia sa, și de altfel în cazul în care ar fi fost un jurnalist interesat de problematica vreunei angajări la cabinetul de avocatură din Galați al soțului persoanei vătămate, acesta și-ar fi declinat oricum identitatea sau ar fi apelat la serviciul de relații cu publicul al ÎCCJ ori cel puțin ar fi scris corect din punct de vedere gramatical și ar fi fost coerent.

Una dintre problemele care au preocupat atât apărarea cât și acuzarea este reprezentată de caracterul amenințător al mesajelor trimise de inculpată.

Potrivit art. 207 al. 2 Cod penal, fapta de șantaj constă în amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată sau un membru de familie al acesteia.

Altfel spus, Curtea subliniază că pentru întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 207 al. 2 și 3 Cod penal, fapta reală sau imaginară trebuie doar să aibă aptitudinea de a crea o stare de temere persoanei vătămate, legiuitorul necondiționând infracțiunea de crearea unei stări efective de panică în ceea ce o privește pe persoana vătămată. Șantajul este o infracțiune de pericol și nu una de rezultat.

Se observă că inculpata îi învederează în mod repetat persoanei vătămate că "cineva va avea musafiri neplăcuți la ușă", "o sa iasă așa urât încât poate să își dea demisia", la care se adaugă afirmațiile de la un presupus jurnalist că acesta desfășoară o anchetă despre o angajare fără forme legale a unei doamne din Galați. Inculpata i-a mai precizat persoanei vătămate că, "dacă vă veți face socoteala, veți avea mai mult de pierdut decât dacă îmi plătiți mie datoria".

Curtea urmează a analiza aptitudinea acestor afirmații de a devalua consecințe juridice negative asupra persoanei vătămate, pornind de la dispozițiile legale relevante.

Astfel, prin Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor se stabilește în cadrul articolului 17 îndatorirea magistraților de a se abține de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și societate. În continuare, potrivit art. 99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, constituie abateri disciplinare ... manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției savarsite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu.

În aceste condiții, activitatea repetată a unui magistrat de a nu-și achita îndatoririle financiare față de autoritățile administrației publice locale sau diferite persoane fizice, mai ales în condițiile în care autorul ar fi chiar președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ar putea pune în discuție o eventuală cercetare disciplinară a unei astfel de persoane, sau cel puțin o diminuare severă a șanselor de a fi reales în funcția supremă de conducere a ÎCCJ.

Curtea constată cu claritate că din dosarul cauzei nu există nici un element din care să se poată trage concluzia vreunei datorii a persoanei vătămate către inculpata Rarinca, singura persoană care susține această teză fiind inculpata însăși, sprijinită de concubinul său, martorul O. C.. Oricum, din punct de vedere juridic, nu prezintă relevanță sub aspectul reținerii infracțiunii de șantaj, existența sau nu a unei datorii a persoanei vătămate, deoarece este suficient a se dovedi că modul de dobândire a folosului trebuie să fie injust, și nu folosul în sine, în aceste condiții motivul de apel invocat de inculpată fiind vădit nefondat.

În speță oricum inculpata încearcă dobândirea în mod injust a unui folos material la care nu avea nici un drept, în lipsa oricărui indiciu privind vreo datorie a persoanei vătămate.

Din contră, în speță există indicii că persoana vătămată a remis, din considerațiuni pur umanitare, diferite sume de bani inculpatei, pentru a o sprijini cu cheltuielile pe care aceasta le avea de făcut cu o rudă bolnavă.

În ceea ce privește activitatea colaboratorului sub acoperire, acesta nu săvârșește o acțiune de provocare, deoarece nu agentul

statului are inițiativa infracțională, ci aceasta aparține inculpatei care a reliefat-o cu mai mult timp în urmă, prin abordarea martorului SR și care a continuat cu abordarea directă a persoanei vătămate. Abia după ce persoana vătămată a sesizat organele judiciare, agentul sub acoperire intervine și din conținutul mesajelor trimise de acesta rezultă cu maximă claritate pentru orice observator de bună credință că nu încearcă nici un moment să determine vreo persoană inocentă la săvârșirea vreunei infracțiuni, ci doar întreabă "cine sunteți", "despre ce e vorba", "vă rog să îmi spuneți ce bani, ce datorie, ce presă", etc.

Din perspectiva conduitei procesuale de pe parcursul procesului penal, Curtea constată că inculpata a avut o poziție oscilantă, aceasta refuzând să răspundă tuturor întrebărilor care vizat contradicții dintre declarațiile sale, aceasta mărginindu-se la aprecieri evazive sau arătând că nu dorește să vorbească deoarece ar fi implicate mai multe persoane.

Curtea nu va considera această poziție drept un indiciu de vinovăție, ci doar o expresie a dreptului la tăcere de care a înțeles să se folosească inculpata.

Constată însă că inculpata a încercat să încheie un acord de recunoaștere a vinovăției cu procurorul, făcând o solicitare expresă în acest sens (f. 114 – 115 vol. 1 dup), cerere făcută în condițiile în care era asistată de avocat, dar care a fost respinsă de procuror deoarece nu se încadra în limitele legale. A arătat cu acea ocazie că, după consultarea cu avocatul, nu dorește să mai dea o declarație în fața procurorului (în data de 23.06.2014). Întrebată fiind de instanța de apel cu privire la sensul acestei solicitări, inculpata a declarat că "nu știu ce să zic despre această declarație ... precizez că atunci eram în stare de șoc." (f. 281 verso vol. 1 dosar contestație în anulare).

De asemenea, așa cum rezultă din ultimul cuvânt, inculpata recunoaște că a procedat greșit trimițând acele mesaje și nu a dat persoana vătămată în judecată, precizând că nu știe dacă avea sau nu voie să dea persoanei vătămate acele mesaje.

Nu în ultimul rând, apărătorul ales al inculpatei, prin intermediul concluziilor de fond, a arătat că solicită respingerea apelului procurorului și menținerea soluției de condamnare a primei instanțe.

În aceste condiții apare ca fiind corectă constatarea primei instanțe că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de prev. de art. 207 al. 2 și 3 cu aplicarea art. 13 ind. 1 din legea nr. 78/2000.

Cu privire la motivul de apel referitor la înlăturarea obligației de plată a cheltuielilor judiciare, Curtea constată că au fost efectuate cheltuieli de către organele judiciare cu supravegherea tehnică și cu angrenarea unui număr mare de persoane pentru descoperirea și probarea activității infracționale a inculpatei, astfel încât potrivit art. 275

C.p.p. se impune ca inculpata să fie obligată la plata cheltuielilor judiciare către stat.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei criticată de procuror prin motivele de apel, Curtea apreciază că nu se impune aplicarea unei pedepse cu executare în regim de detenție, ținând seama de vârsta înaintată a inculpatei dar și de faptul că aceasta a fost cercetată în cauză o perioadă în stare de arest preventiv, respectiv de la data 10.06.2014 și până la data hotărârii de condamnare în fond, astfel încât a putut să conștientizeze pe deplin rigoarea legii penale.

Nu în ultimul rând, Curtea va reține că inculpata și-a dat seama că a procedat în mod greșit față de persoana vătămată, așa cum a arătat în mod expres prin ultimul cuvânt, astfel încât prin conștientizarea și asumarea conduitei greșite de către inculpată, instanța de apel apreciază că este suficientă aplicarea dispozițiilor art. 91 Cod penal. În cazul în care nu ar fi recunoscut în nici o modalitate că ar fi avut un comportament greșit față de persoana vătămată, atunci s-ar fi pus, bineînțeles, problema unei condamnări cu executare.

Nu prezintă relevanță pentru Curtea de Apel ieșirile publice pe la diferite emisiuni, talk – show-uri, etc, ale inculpatei, prin care aceasta nu-și recunoaște în nicio modalitate activitatea infracțională, ci are în vedere doar conduita procesuală din prezenta cauză, unde inculpata a încercat să încheie un acord de vinovăție cu procurorul, a recunoscut că a greșit în comportamentul său față de persoana vătămată și a arătat prin intermediul apărătorului ales că solicită menținerea soluției de condamnare a primei instanțe.

Față de argumentele menționate anterior, nu se impune sporirea represiunii penale prin aplicarea pedepselor complementare solicitate în apelul parchetului.

Va respinge pe cale de consecință apelurile formulate de procuror și inculpată ca nefondate și va obliga inculpata la suportarea cheltuielilor judiciare avansate de stat în apelul său.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca nefondate apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J.- Direcția Națională Anticorupție și de inculpata Rarinca Mariana împotriva sentinței penale nr. 2873/18.12.2014 a Tribunalului București Secția I penală.

Obligă apelanta inculpata la plata a 500 lei cheltuieli judiciare avansate de stat în apel.

Onorariul parțial al avocatului din oficiu din apel, în cuantum de 260 lei va fi avansat din fondurile Ministerului Justiției.

Definitivă

Pronunțată în ședință publică azi 11.09.2015.

www.JURL.ro